

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. julija 2021 (predloga za sprejetje predhodne odločbe
Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht – Nemčija) – IX/WABE eV (C-804/18), in MH Müller
Handels GmbH/MJ (C-341/19)

(Združeni zadevi C-804/18 in C-341/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 2000/78/ES – Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu – Prepoved diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja – Notranje pravilo zasebnega podjetja, ki na delovnem mestu prepoveduje vidno nošenje vsakršnih političnih, filozofskih ali verskih znakov oziroma nošenje političnih, filozofskih ali verskih znakov, ki so vpadljivi in veliki – Neposredna ali posredna diskriminacija – Sorazmernost – Tehtanje svobode vere in drugih temeljnih pravic – Legitimnost politike nevtralnosti, ki jo je uvedel delodajalec – Nujnost dokazati obstoj gospodarske škode za delodajalca)

(2021/C 349/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveni sodišči

Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: IX (C-804/18), MH Müller Handels GmbH (C-341/19)

Toženi stranki: WABE eV (C-804/18), MJ (C-341/19)

Izrek

1. Člen 1 in člen 2(2)(a) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da notranje pravilo podjetja, ki delavcem prepoveduje nošenje vsakršnega vidnega znaka političnega, filozofskega ali verskega prepričanja na delovnem mestu, za delavce, ki se držijo določenih pravil oblačenja zaradi verskih zapovedi, ne pomeni neposredne diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja v smislu te direktive, če se to pravilo uporablja na splošno in brez razlikovanja.
2. Člen 2(2)(b) Direktive 2000/78 je treba razlagati tako, da je različno obravnavanje, ki posredno temelji na veri ali prepričanju in ki izhaja iz notranjega pravila podjetja, ki delavcem prepoveduje, da bi na delovnem mestu nosili kakršen koli viden znak političnega, filozofskega ali verskega prepričanja, lahko upravičeno z voljo delodajalca, da v razmerju s svojimi strankami ali uporabniki sledi politiki politične, filozofske in verske nevtralnosti, če, na prvem mestu, ta politika ustreza resnični potrebi tega delodajalca, ki jo mora dokazati, pri čemer mora upoštevati zlasti legitimna pričakovanja navedenih strank ali uporabnikov in neugodne ekonomske posledice, ki bi mu, če ne bi imel take politike,

nastale glede na naravo njegovih dejavnosti in okvir, v katerem se izvajajo, če, na drugem mestu, je to različno obravnavanje primerno za zagotovitev ustrezne uporabe te politike nevtralnosti, kar zahteva, da se ta politika izvaja dosledno in sistematično, in če, na tretjem mestu, je ta prepoved omejena na nujno potrebno glede na dejanski obseg in težo neugodnih posledic, ki se jim delodajalec s tako prepovedjo poskuša izogniti.

3. Člen 2(2)(b)(i) Direktive 2000/78 je treba razlagati tako, da je posredna diskriminacija na podlagi vere ali prepričanja, ki izhaja iz notranjega pravila podjetja, s katerim je na delovnem mestu prepovedano nošenje vidnih znakov političnega, filozofskega ali verskega prepričanja za zagotovitev politike nevtralnosti v tem podjetju, lahko upravičena le, če se taka prepoved nanaša na vse vidne oblike izražanja političnega, filozofskega ali verskega prepričanja. Prepoved, ki je omejena na nošenje znakov političnega, filozofskega ali verskega prepričanja, ki so vpadljivi in veliki, lahko pomeni neposredno diskriminacijo na podlagi vere ali prepričanja, ki je v skladu s to določbo nikakor ni mogoče upravičiti.
4. Člen 2(2)(b) Direktive 2000/78 je treba razlagati tako, da se lahko nacionalne določbe, ki varujejo svobodo vere, pri presoji primernosti različnega obravnavanja, ki posredno temelji na veri ali prepričanju, štejejo za ugodnejše določbe v smislu člena 8(1) te direktive.

(¹) UL C 182, 27.5.2019.
UL C 255, 29.7.2019.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 15. julija 2021 – Deutsche Lufthansa AG/Evropska komisija, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

(Zadeva C-453/19 P) (¹)

(Pritožba – Državne pomoči – Pomoči letališčem in letalskim prevoznikom – Sklep, s katerim so ukrepi v korist letališča Frankfurt Hahn razglašeni za državne pomoči, združljive z notranjim trgov, in s katerim je ugotovljen neobstoje državne pomoči v korist letalskih prevoznikov, ki uporabljajo to letališče – Nedopustnost ničnostne tožbe – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Fizična ali pravna oseba, na katero se zadevni sklep ne nanaša neposredno in posamično – Učinkovito sodno varstvo)

(2021/C 349/03)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Deutsche Lufthansa AG (zastopnik: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopnika: T. Maxian Rusche in S. Noë, agenta), Land Rheinland-Pfalz (zastopnik: C. Koenig, profesor), Ryanair DAC (zastopniki: G. Berrisch, Rechtsanwalt, D. Vasbeck, avocat, in B. Byrne, solicitor)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družba Deutsche Lufthansa AG poleg svojih stroškov nosi stroške, ki so nastali Evropski komisiji, Land Rheinland-Pfalz in družbi Ryanair DAC.

(¹) UL C 263, 5.8.2019.